

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 267/2025
16.07.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, др Илије Зиндовића и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Филип Обућина, адвокат из ..., против туженог ГП „Инвест градња“ д.о.о из Београда, чији је пуномоћник Стефан Кокерић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1625/24 од 03.10.2024. године, у седници одржаној 16.07.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1625/24 од 03.10.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1625/24 од 03.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1699/16 од 25.05.2022. године, која је исправљена решењем истог суда П 1699/16 од 01.12.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан је тужени да на име неисплаћеног динарског дела зараде исплати тужиоцу означене износе ближе наведене у овом ставу изреке са законском затезном каматом почев од доспелости сваког износа до исплате. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да на име неисплаћеног девизног дела зараде исплати тужиоцу означене износе ближе наведене у овом ставу изреке, са законском затезном каматом почев од доспелости сваког износа па до коначне исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 169.632,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1625/24 од 03.10.2024. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда исправљена решењем истог суда П1 1699/16 од 01.12.2023. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је, на основу одредбе члана 404. ЗПП, изјавио благовремену ревизију због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудом одлучено је о праву тужиоца на исплату разлике између уговорене и исплаћене зараде у динарима и девизама, за период рада на градилишту "... у Питање постојање права и висине потраживања условљено је утврђеним чињеницама у сваком конкретном случају, па имајући у виду разлоге на којима је заснована побијана пресуда и пресуде другостепеног суда које су приложене уз ревизију, по оцени Врховног суда, не постоји потреба за одлучивање о изјављеној ревизији као посебној у сврху уједначавања судске праксе. Наиме, из садржине приложених пресуда видљиво је да је питање права запосленог цењено од стране другостепеног суда са ослоном на утврђену садржину закљученог уговора о раду и начин извршења тог уговора, како је одлучено и у конкретном случају. Осим наведеног, не постоје ни друга правна питања која у смислу напред наведене законске одредбе упућују на потребу одлучивања о изјављеној ревизији као изузетно дозвољеној, па је одлука у ставу првом изреке донета на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

У парницама из радних односа, ревизија је по одредби члана 441. ЗПП увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У имовинскоправним споровима, какав је предметни, за дозвољеност ревизије меродаван је општи режим из одредбе члана 403. став 3. ЗПП, по којој ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате зараде је поднета 28.07.2016. године, вредност предмета спора је 125.439,67 динара и не прелази законом предвиђени цензус који омогућује изјављивање ревизије.

На основу одредбе члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић